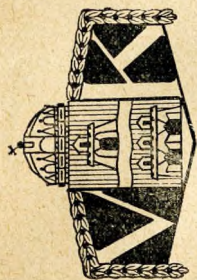

<h1 style="text-align: center;">Budapestre vonatkozó újságcikkek</h1>		Oszályozás	
		Tárgy	378.5
Szerző:		Hely	
Cím: <i>Amnyi baj legyen!</i>		Idő	"1919"
Forrás: <i>Világ</i>		Személy	
<i>Ber</i> (Hely)		Hely	
<i>1919. 1. 25.</i> (Idő)		(Köt. v. füz.)	(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfehérvári házinyomda 1915.

— **Amnyi baj legyen!** Hát igenis arra el voltunk készülve, hogy az egyetem ócska és rozsdás kulcsait őrző custusok nem fog-
nak diadallancot lejteti arra a hirre, hogy a kormány kinevezett hét új tudós és értékes professzort, tultévén magát ama bizonyos autonómián, amely mindeddig biztos védfal volt arra, hogy senki egyetemi katedrára fel ne szállhasson, akinek emberi és tudósi értéke kellemetlen összehasonlításokra adhatott volna alkalmat. Az egyetem autonómiája egy tradíció, amely most megdőlt. Elvégre a királyság, a vármegye s minden egyéb sokkaltta nagyobb tradíció volt ebben az országban és az is megdőlt. Hogy a tegnap professzorurai, e cidevant hatalmasok, fakultási és plenáris üléseken fenyegetődznek, igazán keveset jelent. Az egyetem ellenforradalmáinak fenyegetődzése, gyenge és impotens dolog, mert gyenge és tehetetlen az, amivel fenyegetődznek. Agyal Pál urék hangossága — *hornibile dictu* — azt emlegeti, hogy az új és szabálytalanul kinevezett professzoroktól nem fogják kivenni az esküt. Amnyi baj legyen! Amnyi és semmivel se több. El tudjuk képzelni, hogy valaki eskütétel nélkül kitünő professzor lehet. Új világosságok és új eredmények értékes hirdetője, eskütlen apostol, de hivatott nevelője új generációknak. Viszont Agyal Pál urék valóban letették az esküt. . . . De csak ez az eskü lámogatta elmaradt és tudománytalan improduktív-
ságukat. Halljuk továbbá azt is, hogy a külföldi egyetemek nyilvánosságát keresik lázongó felháborodásukkal. Megint csak amnyi baj legyen! A külföldi egyetemek fölöttébb indiszkrétek és kérdezni találnák: Kik ezek a lázongók és felháborodottak? Közepes középiskolai műveltségen túl, micsoda tudományos teljesítmény áll mögöttünk? Kik ők? És mely érdemeik vannak? Mért nem ismerik őket! Viszont azok, akik ellen hangosak, eredményekben, munkásságban egész bizonyosan ismertebbek náluk. Nagyon gyanus ez a nagy fenekedés, melyben mintha nem az egyetem féltett autonómiájáról volna szó, hanem az új értékek ijesztő konkurenciájáról és arról az összehasonlításról, amelyet a tanárait szabadon választó ifjuság Agyal Pál urék és az új professzorok között tehet. Bizonyos, hogy aki az egyetemen tegnap is érték volt, az nem lázong, Agyal Pál ur és izgatott társai pedig jobban tennék, ha csendesebben volnának, vagy pedig — hisz ez előkelő és méltó mód — levonnák felháborodásuk konzekvenciáit, amivel a magyar tudományos élet igazán keveset veszítene.